

สภากายภาพบำบัด

ภายในสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๒ อาคารรวมหน่วยงานราชการ B
“ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐”
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทร. ๐๒-๑๔๑-๔๒๘๑ โทรสาร. ๐๒-๑๔๓-๔๗๕๓
www.pt.or.th

Physical Therapy Council

The Government Complex Commemorating His Majesty
the King's 80th Birthday Anniversary 5th December, B.E.2550
(2007) Building B, 2nd floor, 120 Moo 3 Chaengwattana Road,
Lak Si District, Bangkok 10210 Thailand
Tel. 662-141-4281 Fax. 662-143-9753

ที่ สกภ.ว.๖๗/๒๕๕๖

๒๐ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ข้อคิดเห็นของสภากายภาพบำบัดเกี่ยวกับข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เรียน ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดทุกท่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย

- (๑) สำเนาคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๗๘๐/๒๕๕๖
- (๒) สำเนาสรุปคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๘/๒๕๕๗
- (๓) ประกาศสภากายภาพบำบัด เรื่อง การรับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องสาขากายภาพบำบัด การรับรองหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และการกำหนดหน่วยคะแนน พ.ศ.๒๕๕๖

ตามที่มีผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจำนวนหนึ่งได้ยื่นหนังสือแสดงความคิดเห็นและขอให้สภากายภาพบำบัดดำเนินการแก้ไขข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอ้างเหตุผลว่าข้อบังคับฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวลิดรอนสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ นั้น

สภากายภาพบำบัดในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ที่สำคัญในการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แก่การจัดตั้งสภากายภาพบำบัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้บริการด้านกายภาพบำบัด ดังนั้น พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นกฎหมายที่รัฐตราขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการหรือผู้บริโภค (ประโยชน์สาธารณะ) และวิชาชีพกายภาพบำบัดเป็นวิชาชีพที่กระทำต่อร่างกายมนุษย์และเกี่ยวข้องโดยตรงต่อสุขภาพ คุณภาพ และความปลอดภัยของประชาชนผู้ใช้บริการหรือผู้บริโภค ตลอดจนผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านกายภาพบำบัดและวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งต้องผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป รวมถึงได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสภากายภาพบำบัดแล้วเท่านั้น ซึ่งการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้วิชาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ความรู้วิชาการ

ดังกล่าว...

กฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ ให้ถือว่า ผู้นั้นเป็นสมาชิก สภากายภาพบำบัดและเป็นผู้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตาม พระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขา กายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตามพระราชบัญญัติ วิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ เช่นเดียวกับผู้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อมาตรา ๓๑ บัญญัติให้มีการกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่อ อายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และมาตรา ๒๓ (๔) (ณ) บัญญัติให้คณะกรรมการสภา กายภาพบำบัด มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยเรื่องอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพกายภาพบำบัด ซึ่งตามบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด” ในมาตรา ๓ หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและ รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสภากายภาพบำบัดตาม พระราชบัญญัติดังกล่าว การกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด จึงหมายความว่าผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขา กายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ จากเจตนารมณ์และสาระสำคัญของกฎหมาย ดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า สภากายภาพบำบัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อควบคุมดูแลการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดให้อยู่ในหลักเกณฑ์และ มาตรฐานเดียวกัน ย่อมมีอำนาจในการออกข้อบังคับสภากายภาพบำบัดกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุ ใบอนุญาตของบุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสภา กายภาพบำบัด รวมทั้งบุคคลที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะด้วย รายละเอียดปรากฏสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.

อีกทั้งสภากายภาพบำบัดมีความเห็นว่า ข้อบังคับฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว มิได้เป็นการ กระทบกระเทือนเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบ โรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะที่ได้กระทำไปก่อนวันที่ข้อบังคับฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีผลใช้บังคับแต่อย่างใด ตลอดจนข้อบังคับฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว มิใช่บทบัญญัติกำหนดความผิดและโทษทางอาญา จึงไม่อยู่บังคับของหลักกฎหมายย้อนหลังในทางที่เป็นผลร้าย ไม่ได้ และบทบัญญัติแห่งข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการบัญญัติให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๓ (๔) (ด) และ มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติให้มีการกำหนดอายุใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากายภาพบำบัด การที่สภากายภาพบำบัดกำหนดให้อายุใบอนุญาตซึ่งจะออกใหม่ให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนั้น ก็เพื่อมิให้เป็นทางเลือกปฏิบัติระหว่างใบอนุญาตเดิม (ผู้ที่ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ) กับใบอนุญาตที่จะออกใหม่ (ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตาม กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด) อีกทั้งอายุใบอนุญาตดังกล่าวมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับอายุ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพอื่น ๆ ในประเทศไทย นอกจากนี้ การกำหนดอายุและต่ออายุ ใบอนุญาตยังเป็นประโยชน์และเป็นคุณแก่ประชาชนผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัดที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ แม้ข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยอายุใบอนุญาตและ

การต่อ...

คลินิกของนักศึกษากายภาพบำบัดในหลักสูตรกายภาพบำบัด การแต่งหนังสือหรือตำราทางวิชาชีพ กายภาพบำบัด การถ่ายทอดความรู้ทางวิชาชีพกายภาพบำบัดและสุขภาพ การสร้างหรือพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานทางวิชาชีพกายภาพบำบัด การเสนอผลงานทางวิชาการ การตีพิมพ์บทความทางกายภาพบำบัด ในวารสารวิชาการ การศึกษาในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หรือการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพ กายภาพบำบัด เป็นต้น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓. และศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง สภากายภาพบำบัด ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวได้บริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาระบบชนิดของ กิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องต่าง ๆ จนเสร็จสมบูรณ์แล้ว เว้นแต่เฉพาะกิจกรรมประเภทการศึกษาหรือเรียนรู้ ด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือสื่อสำเร็จรูปเท่านั้นที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อีกทั้งยังได้ดำเนินการ รวบรวมข้อมูลอธิบายวิธีการดำเนินการในกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องต่าง ๆ เพื่อแจกจ่ายให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัดได้รับทราบและนำไปใช้ในเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปในอนาคต

สภากายภาพบำบัด ขอยืนยันว่า ได้บริหารและดำเนินกิจการต่าง ๆ อยู่ในขอบเขตแห่ง วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภากายภาพบำบัดทุกประการ โดยจะยึดมั่นตามเจตนารมณ์ในการ ตรากฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัดและการจัดตั้งสภากายภาพบำบัดขึ้นมา ตลอดจนคำนึงถึงประโยชน์ ของวิชาชีพกายภาพบำบัด ประชาชน และสังคมโดยรวมเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดและควบคุมมิให้มีการ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา วงศ์ศิริวรรัตน์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กภ.มณฑนา วงศ์ศิริวรรัตน์)

นายกสภากายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัด

โทร. ๐-๒๑๔๑-๔๒๘๑ (นางสาวฉัตรฤทัย เสาร์วิสิทธิ์)

โทรสาร. ๐-๒๑๔๓-๙๗๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การกำหนดอายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด
ตามข้อบังคับสภากายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัดได้มีหนังสือ ที่ สกภ. ๗๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สภากายภาพบำบัดซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพที่มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและควบคุมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๔) (ณ) โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด (นักกายภาพบำบัด) มีอายุห้าปีนับแต่วันที่สภากายภาพบำบัดออกใบอนุญาต ตลอดจนกำหนดให้นักกายภาพบำบัดที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว มีการศึกษาต่อเนื่องทั้งทางด้านวิชาการและหัตถการ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากรหรือพัฒนาวิชาชีพ เพื่อเพิ่มพูนทักษะและองค์ความรู้ให้ทันสมัย รวมทั้งพัฒนามาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประเมินกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องเป็นระบบหน่วยคะแนนตามหลักสากล ซึ่งการบำบัดรักษาความบกพร่องและความพิการของร่างกาย ตลอดจนการพัฒนามาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดถือเป็นภารกิจสำคัญของสภากายภาพบำบัด ในอันที่จะทำให้นักกายภาพบำบัดมีมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และคุ้มครองประชาชนให้ได้รับความปลอดภัยจากการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด อีกทั้งข้อบังคับสภากายภาพบำบัดฉบับดังกล่าว ยังได้กำหนดให้นำกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องมาเป็นเงื่อนไขในการต่ออายุใบอนุญาต โดยใช้บังคับกับนักกายภาพบำบัดทุกคน ทั้งผู้ที่ได้รับใบอนุญาตไปแล้ว (รวมถึงผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน สาขากายภาพบำบัดเดิม ซึ่งไม่ได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้) และผู้ที่กำลังจะจบการศึกษาใหม่

อนึ่ง ตามข้อ ๙ แห่งข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน สาขากายภาพบำบัดที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๓๙ หรือตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ และใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ (ซึ่งไม่ได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้) ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับประกาศใช้ ให้ใบอนุญาตมีอายุต่อไปอีกห้าปีนับแต่วันที่ข้อบังคับประกาศใช้ ซึ่งนักกายภาพบำบัด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๑๐๔๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีด้านกายภาพบำบัด และจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขากายภาพบำบัดที่เพิ่มมากขึ้น” และเมื่อพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัดฯ ได้จัดตั้งสภากายภาพบำบัดขึ้นมาทำหน้าที่แทน รวมทั้งมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำกับดูแลและการควบคุมขึ้นมาโดยเฉพาะ ยังมีกลุ่มผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะที่ต้องมีการควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดต่อไป ซึ่งมีบทบัญญัติมาตรา ๕๕^๖ และมาตรา ๕๖^๗ บัญญัติให้ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสภากายภาพบำบัด และเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัดฯ เช่นเดียวกับผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อมาตรา ๓๑^๘ บัญญัติให้มีการกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และมาตรา ๒๓ (๔) (ฉ)^๙ บัญญัติให้คณะกรรมการสภากายภาพบำบัดมีอำนาจออกข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยเรื่องอายุใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ซึ่งตามบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพ

---

๖ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดอยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ และมีคณะกรรมการวิชาชีพสาขากายภาพบำบัดทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด รวมทั้งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ซึ่งในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านกายภาพบำบัดในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขากายภาพบำบัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรแยกการกำกับดูแลและการควบคุมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ และคณะกรรมการวิชาชีพสาขากายภาพบำบัด โดยจัดตั้ง “สภากายภาพบำบัด” ขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๗ มาตรา ๕๕ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสภากายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้

๘ มาตรา ๕๖ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัตินี้

๙ มาตรา ๓๑ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกายภาพบำบัดให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากายภาพบำบัด

๑๐ มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ๑

๑. ๑

(๔) ออกข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วย

๑. ๑

๑. ๑

(ฉ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน

การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต

สาขากายภาพบำบัด ดังนั้น ข้อบังคับสาขากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงสามารถใช้บังคับกับผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสาขากายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยได้

ประเด็นที่สอง จะมีแนวทางดำเนินการอย่างไร เพื่อให้สาขากายภาพบำบัดสามารถออกข้อบังคับในเรื่องดังกล่าวที่ใช้บังคับกับผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสาขากายภาพบำบัดตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัด ตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งดังกล่าวแล้ว จึงไม่ต้องให้ความเห็นในประเด็นที่สองอีก

(นายอชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๖

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ๓๒๖ ถนนจักรเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์

เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทร. ๖๒๓ - ๙๖๐๐ - ๓๕

สรุปผลการพิจารณาวินิจฉัยตามคำวินิจฉัยที่ ๒๘/๒๕๔๗

ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

สรุปข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า พันเอกหญิง พวงจันทร์ วงศ์วิเศษ (ผู้ฟ้องคดีที่ ๑) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๗๔/๒๕๔๕ นางสาวสุดา เหล่าสกุลเจริญ (ผู้ฟ้องคดีที่ ๒) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๑๙/๒๕๔๕ และนางสาวฐานิยา จินายน (ผู้ฟ้องคดีที่ ๓) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๕๔/๒๕๔๕ ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีทั้งสามเรื่องมีข้อหาอย่างเดียวกัน จึงมีคำสั่งให้รวมคดีทั้งสามเรื่องเข้าด้วยกันเพื่อพิจารณาพิพากษารวมกัน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ฟ้องว่าได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๐ และวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๒๓ ตามลำดับ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ฟ้องว่าได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ใบอนุญาตดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้มีการหมดอายุไว้แต่อย่างใด ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยกำหนดให้ใบอนุญาตทุกประเภทมีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ในสาขาการพยาบาล สาขาการผดุงครรภ์ และสาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่ยังมีผลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีอายุต่อไปอีกห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการบัญญัติกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และการจำกัดเสรีภาพเช่นนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน และมาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่ประกันความมั่นคงแห่งสิทธิ การจะจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกระทำภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้น

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้กระทบกระเทือน การปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแต่อย่างใด อีกทั้งบทบัญญัติมาตรา ๒๑ เป็นการบัญญัติให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้ใบอนุญาตที่จะออกใหม่มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต เพื่อมิให้เป็นทางเลือกปฏิบัติระหว่างใบอนุญาตเดิมกับใบอนุญาตที่จะออกใหม่ นอกจากนั้นการกำหนดอายุและต่ออายุใบอนุญาตยังเป็นประโยชน์หรือเป็นคุณแก่ประชาชนผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง เป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน และการกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ไม่ได้หมายความว่า เมื่อครบกำหนดอายุใบอนุญาตแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวไม่มีสิทธิประกอบวิชาชีพของตนได้อีกต่อไป หากแต่ยังมีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าวต่อไปได้เมื่อได้ต่อใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ได้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด แต่การที่ผู้ได้รับใบอนุญาตโดยไม่มีกำหนดอายุ และผู้ได้รับใบอนุญาตไม่พัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน กลับจะทำให้เกิดความเสียหายแก่